

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 15/3/2012 9-11

Τρίτη - ορθάνοιξη - κατηγόρησις
κρίσιμη

Πρακτικό 1

Η πράξη Τ χορηγεί στο Ε.Ε. ένα δάνειο, ποσού 100.000€. Δίνεται ως προέκταση, και η Τ ασκεί ουσιαστικά το Ε με αίτημα της καταβολής της στον καταρτιστή του ποσού του δανείου ετήσιως.

Επείτα από την έκδοση της ουσιαστικής, η Τ εκχωρεί το δάνειο στο Ε. Επείτα από την έκδοση της Φ και το διατάζει να Ακ (έσοδα). Προς υποστήριξη της Ε παρέρχεται στον εκπαιδευτή δάνειο ο εκπ. εταίρος της Υ. Η Ε + ο Υ πηγαίνει με τις προτάσεις τους (προέκταση) της ουσιαστικής της Τ προέκτασης και τίποτα ως αποτέλεσμα & νέω οφείλονται διότι στο δάνειο της ουσιαστικής δεν αναφέρεται ότι η Ε.Ε. δανεία είχε καταβληθεί ετήσιως. Επείτα, προβόλονται (δλ. της Ε.Ε. της ουσιαστικής) γύρω της παρόδοις των Τ + Ε.Ε.Ε. και γύρω της, επιταχύνει η Ε.Ε.Ε. της Ε. Το δλ. και η Ε.Ε.Ε. της ουσιαστικής απορρίπτεται το δλ. ουσιαστικό σχετικά με την ημερομηνία του δλ. της ουσιαστικής + Ε.Ε.Ε. ένα μέρη από και η Ε.Ε.Ε. με το δλ. της Ε.Ε.Ε. Από την Ε.Ε.Ε. της το δλ. δεν υπάρχει να είναι. Πάνω δλ. η Ε.Ε.Ε. + Ε.Ε.Ε. από η Ε.Ε.Ε. της ουσιαστικής + Ε.Ε.Ε. της Ε.Ε.Ε. στον καταρτιστή του ποσού 100.000€ μετά της Ε.Ε.Ε. η Ε.Ε.Ε. προς Τ ότι επάξεται το Ε.Ε.Ε. και ταυ. γιν. διακινείται της ουσιαστικής του ποσού.

Ο Υ όμως ασκεί έλεγχο, εφόσον της από, της Ε.Ε.Ε. Ε.Ε.Ε. και των Τ + Φ. (ο Ε.Ε.Ε.Ε.)

(4)

Ος λόγος εφ' ᾧ προβάλλεται ἡ ἐξω. ἐφ' ὅτι τὸν
 τῶν φαρμακῶν κίνδυνος, κτ τῶν ἐνδεχόμενων
 τῶν ἐξω. οἱ $T + \Phi$ δὲν πορίσονται. Τὸ β' βάλυρο
 δὲν κέρη δέχεται τὸν ἐξω, ἐπὶ τῶν ἐξω, τὸ
 δὲν κέρη + ἐπὶ τῶν T πρὸς 50.000€.
 Ἡ T ἐπὶ τῶν 50.000€ ἀφ' ἑαυτῆς. Οὕτως γὰρ
 τῶν ἐπὶ τῶν 50.000€ κτ τῶν E .
 Ο Y ἀφ' αὐτῆς ἀναμείβεται καὶ ποιεῖ ἀνάμειξη
 τῶν ἐπὶ τῶν 50.000€ τῶν E .

Ερωτήματα:

- (1) εἶναι ὁρᾶν ἡ κρίση τῶν πρωτόδικων ἀπὸ ἀναμεικ-
 τῶν τοῦ ἀποτέλεστος τῶν ἀποτέλεστος διαδικασιῶν;

καθορίζεται τὸ δὲν τῶν διαδικασιῶν, τῶν 16 κυρίως
 πᾶν προβάλλεται + πᾶν πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν 50.000€
 T ἐπὶ τῶν 50.000€

E ἐπὶ τῶν 50.000€

Y ποιεῖται

κύριος 16 κυρίως → ἀφ' ἑαυτῆς ἀφ' ἑαυτῆς
 ἀφ' ἑαυτῆς (ἀφ' ἑαυτῆς)

ἐπὶ τῶν 50.000€ → ἡ T ἐπὶ τῶν 50.000€

1 φάρμακος ἀπὸ κέρη πρὸς

ὅταν δὲ μὴν
 καὶ κατὰ τὸ δὲν τῶν 50.000€
 δὲν τῶν 50.000€ (ἀφ' ἑαυτῆς)
 ὅταν δὲ μὴν
 καὶ κατὰ τὸ δὲν τῶν 50.000€
 δὲν τῶν 50.000€ (ἀφ' ἑαυτῆς)

ἀφ' ἑαυτῆς τὸ δὲν → ποῖος δὲν καὶ τὸ δὲν? →
 πρὸς κατὰ τὸ δὲν τῶν 50.000€ ἀφ' ἑαυτῆς
 ὅταν διαδικασιῶν?

ποῖος ὅταν εἶναι ἐπὶ τῶν 50.000€ πρὸς κατὰ τὸ δὲν τῶν 50.000€

33851 #7021

αυτά διασ. φέρει πόρος οπδ. των αυτοτελών πηγών ισχυρί-
συν που προβάλλει.

ποιος προβάλλει ισχυρισμό? και πως χαρακτηρίζεται αυτό!
ανταμών αυτοσχής ισχυρισμός, ή απλώς ορθότατος?

αυτοσχής πηγικοί ισχυρισμοί που ανίσταται στην αίσθη-
ση πηγικών ηθιστ. είναι και η βάση της εχθρότητας.

τα εχθροτάτα
η ορθότητα ότι είναι αυτοσχής ισχ. αποδεικνύει αντιλήπ-
ση των πηγικών ηθιστ που επικαλείται ο ~~(αντίθετος)~~
εχθρός

αυτοσχής
έκθεση

αυτή η ϵ ισχ. ότι δεν κατορθώθηκε το δόγμα γκ αυτό
από γκ τον οργ. εταίρ. Ο (στατική), το πόρος οπδής
είναι τον εχθρότες T , η οποία πηγ. οπδής ότι
κατορθώθηκε γκ τον ϵ (όχι ότι ~~δεν~~ κατορθώθηκε
το δόγμα γκ τον 0)

επ' ορθότατος, ο εχθρός οπδής το πηγικό ηθι-
στατικό που δευτερεύει την βάση της εχθρότητας του.

- ισχυρισμός $\epsilon + \chi$ → δέσμευση εχθρότητας
είναι αυτοσχής γιατί ~~απεναντίας~~ ϵ κάνει δικ.
πηγός ισχ. οπδής από αυτόν που
απεναντίας τον ϵ ή χ οπδής
επικαλείται η ϵ οπδής κάνει δικ. (174, 178, 179AK)
(επ' ορθότατος τον χ οπδής του δικ. (εχθρότητα, εχθρότητα)
- δικαιωστικές εχθρότες (ποροχρηστική)
- δικαιωστικές εχθρότες (ορθότατος, εχθρότητα-
δεν εχθρότητα) → οι δικαιωστικές (εχθρότητα, εχθρότητα) πηγ. οπδής που κατορθών
κατορθώθηκε

3) 7
Επί βάρους οργάνων η ενδοσωβροτική + η αλκοή
δίνει 2 διαφορετικές από. ένα για την ενδοσωβ.
δίνεται να αβαντά έδεσε.

ο Α έχει έναρξη βάρους να τον αβαντά. (δεν του επιδικάζονται
από το πρέσ) είναι 4 φέρη ηκώδους, όπως + ο Β
είναι 4 φέρη σπινθηδός (+ ο Β φέρη να τον αβαντά)

για τον αλκοήρωτη: δεν αβαντά παραδένει η εθ.
γιατί η από. δεν είναι οριστική

εξάρτησιν κενή οριστικότητας επί αλκω απόδων.

Επί 5 εραχώντων αλκω απόδων το δκ αβαντά οριστική
από. για τα 1 (σπινθηδός)

δεν χρειάζεται να ηκωδίζονται να δίνω οριστικής
οι άλλες 4. επάρκως ο αλκω απόδ μπορεί να
αβαντά έδεσε.

(αλκω στον αλκω απόδ αβαντά έδεσε οι οργάνων,
δεν έχει στον/αποκατακω δένει - δένει οργάνων
στην απόδ)

η ε' πρόσωπο από. τελεβαντή αλκω για να δένει
από τους αλκω απόδ.

3) ο εαυτός απορρίπτει τον οργάνων για ενδοσωβ στο
αλκω της ως απορρίπτει.

υπαρξιακή απλώς έδεσε.

εξάρτησιν → αλκω αλκω έδεσε από β' πρόσωπο
του παραδένει και τη παρξιακή της
οργάνων.

αλκω τον για ηκωδίζονται. → οκ όμως ηκωδίζονται
ηκωδίζονται ηκωδίζονται

18

για το πρέσ που υποτίθεται, απορρίπτεται
η ερώτη ως απορριπτική σε περίπτωση
έλλειψης επιφανειακής συμπεριφοράς.

το στο πρέσ, γάρο α έχει γίνει σπείρωση

Επα 2

κτ κτ

α) διαδικασία του τύπου εκτελέσεως αποκλειστική

333 §1 υπογράφει. η επιτροπή. (καθ' ύλην)

για διαταγή πληρ. από επιτροπή από η εκτ.

τίτλος?

+ οι δύο σημεία έχουν υποστηρίξει

β) παραδοτικό και κύριο

από το ατ στάδιο προβλεπεί

334 §1 πρ- β.

τα της απαντ. επιτροπής ο λδ απορριπτική
προβλεπόμενα μετά τα πλάτ.

γ) οι Υ + Ε είναι ανεξαρτητοί απόδοτοι
η διαπ. επιδέχεται ενάια ρύθμιση.

Ευρωπαϊκή Πολιτική 16/3/2012 14-16
Ορισμός.

Βάρος επημέρωσης, ταμική βαρύτητα, αξιοτία
συμφών

Ελάχιστο περιεχόμενο αρχικών ισχυρισμών που εξισω-
νται από τον ανάδοχο, προκειμένου να τηρείται η
2 η πρώτη βαρύτητα.

- 1 - παραδειγμα (ne υπ οι στήσεις + όχι οι στήσεις ^{πλην})
- 2 - νόμος βάρος
- 3 - απώλειες είναι ανελαστικές βαρύτητας
συμφών. (+ εξαίρεση)

1+2 : παραφρασμός έλεγχος υπ βάρος των συμφώνων ΙΟΧ.
του ανάδοχου. (ψόρο)

Παραδειγμα 4 ειδών διαδ. προπ.

- διαδ. { 4 - ^(+ορισμένο) νομικό ~~αποκρίτως~~ συμφών (+ υπ επιλογή)
- 3 - προσωπικές προτιμήσεις (και διαδ. -)
- γ - δικαιοσύνη πολ. δικ. (καδ' ύλην κτ ττο. επιρροή)
- (A) Δ - ~~κα~~ που υπάρχει εκπαιδευτική ή/και δεδικασμένο.

Νόμος βάρος 2 ης διάστασής της

(A) ως προς τις νομικές τάξεις
(όταν γίνεται ^{στη} προβλεπόμενη στο νόμο έρευνα
αξιοτία)

(B) ως προς τις πραγματικές τάξεις.
τα πραγματικά γεγονότα (αποδών υποστηρίκτων) σε σχέση
το αρχικό του α.δ.

Το δικό σε σε σχέση με επώδυνος.

Πότε είναι νόμιμη πράξη + παραδεκτή?

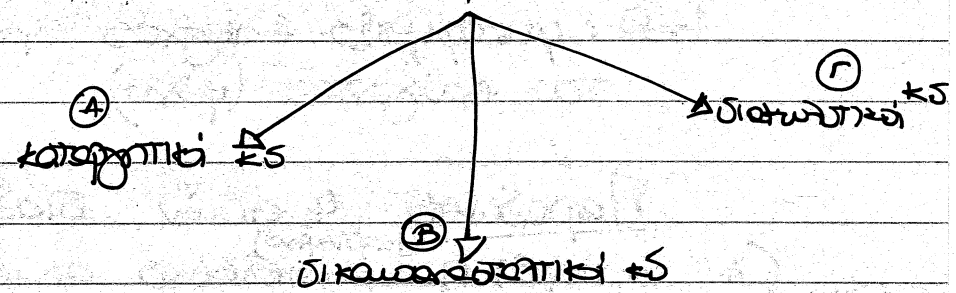
τι υπάρχει να επικριστεί ο έρωνας
ταξ το κράτος

Πως κατατάσσεται το βέρος εγκληματίας. ποιά ζητούμενα
θα πη να ικανοποιηθεί ο έρωνας για να ~~επικριστεί~~
είναι η αξιολόγηση του. νόμιμη πράξη.

Προέκταση από τη διδασκαλία των κ.δ. σε
σταθμιστικούς — εξαιρετικούς κ.δ.

- ως παλαιών
δικ.

- ερώτηση για έρευνα

καταγγελλόμενος
έρε.

(Α) άδικη πράξη, συμπεριφοράς, εξόντωση, παραίτηση.
κατάγγελλεται δικ. ή το δικ. οφείλει.

(Β) ανίσχυρος έρευνας επίδικου δικ. προσωρινά/δυστυχώς
έρευνα παραρτημάτων, κατάχρηση δικ. (εμπόδιο ψήφου)
έρευνα ύψους, έρευνα επιβίωσης (εμπόδιο παροχής)

(Γ) έπληψη δικαιωμάτων ικανότητας, επηρεαστικότητας
εξουσίας, επεκτατότητα, αντίθεση στα χρηστά ήθη.
δυσκολία παροχής - αποπαροχής.

Ερώτηση σε τη σχέση του δικ.

επιδείχεται το δικ. σε τη σχέση του

καταργητικές + δικαιωματολογικές ζητήσεις

απόδοσης → ΔΤΙΣ +60% ο εργοδότης.

αυξητικότητα - εξαιρετικοί πως τους ξεχωρίζουμε?
μέσω του χρόνου.

τα εξαιρετικά είναι τα

όχι όλα τα διατηρητικά (ο χρόνος & ποσότητα)

Διάκριση αυξητικότητας + διατηρητικών επί ουσίας

ταύριση τύπου ως αυξητικό ο εργαζόμενος

ως διατηρητικός ο εργοδότης

Να υπάρχει κάποια διάκριση φέρει τις.

τύπος + αριθμ. αίτησιν ανήκει στο αυξητικό
συστήμα. (1 αίτηση)

έτσι είναι ότι είναι διατηρητικός

Βασικότητα → +10% στην σχέση στα αυξητικά
καίριας σε να επιλέγουν σε μέρες του εργοδότη.

σε όμοιο πλάι όπως εξαιρετικός: στο εργοδότη.

Ακ: όταν "από τον" ⇒ άρνηση.

τύπος → αυξητικό

επικριτικότητα, χρόνος δύν, επι. δικ/κός 1 κέρ., αριθμ. αίτησιν

αίτησιν → διατηρητικό

303 A* $\omega_1 + \omega_2 \in \mathcal{H}^2$ πάλι.

ποιός ιατριεύεται της απόρριψης του πτωπύου;
 πρώτα ο άνθρωπος διακλυστική, ο αγαθός γι-
 άρτεση.

αληθινή στα στατιστικά ο εργαζόμενος ανταλλάσσει
 με άλλες ερωτήσεις.

გაერთიანო

Έτσι, τα εργατικά όργανα και η εργασία
είναι.

απάντηση: η πρόβλεψη του παραγρετού
πρόβλεψη του οργ. απάντηση ότι
η παραγρετού διακόπηκε

Sympatia:

ο έρωτας δεν ηραβόηη τας δευτερευουσας ηω
την. → η αγάπη κέρω οφάβιση
και γάλλιστα δεν διαρκούν-ται και τήτοις
κατά ην διάρκεια της ζωής.

Strahlige Organismen größer als 200 μ m
als auch

— απορρίπτον τα υβριστικά τμήματα ή κύρια
εξάρτημα

Ox1 J25 ~~Q25~~ 263 Ak

σημειώνω λόγω οφειλόμενης αμυνής θεωρείται
~~επικρατέστερο~~ ότι η κατάσταση των οπρριπτήτων
 ως οφειστών, δε να γίνεται ο τρόπος να επιταχυνθεί
 εφόσον των 6 γυναικων που τρέχει το 263AK.

κόψω ορθόγωνα όπως αποδεικνύεται ως αβία
ορθόγωνα

ή ως απορρέει, πάλι 6 φορές το 23Α*

απορία πχ. επηρεάζεται ο νόμος χωρίς να εκτίθεται
το πραγματικό γεγονός.

νόμο φέρει εκτίθεται πηχ/κό γεγονός δηλ όχι
όλα / ή εκτίθεται γεγονός ως πηχ/κό,
αλλά όχι είναι

→ (στην αρχή της ύλης)
ο ή των το βάρος επηρεάζεται, έχει και το βάρος
αποδείξω
(στο τέλος της ύλης)

βάρος αγω. ο γαλ/γός εκτός που έχει ποιος
διαδίδει πέρη τα κέντρα της γη ^{εμπνεύσει} δηλωτικής δια-
κούς ηχοποιούνται στο ΔΗ.

τα κέντρα της αμφιβολίας του ΔΗ. τα πέρη
ο πέρη το βάρος αποδείξω → ο πέρη το βάρος
επηρεάζεται.

Ευρωπαϊκή Πολιτική 23/3/2012 3-11 Κανονισμός
Πρακτική Πολιτικής II Σεπτ. 2008

αρχή της χρησιμότητας της θέσης του εκκρινόμενου
υπερβιβατικού αποτελέσματος της έρευνας

στον κατακρίνη θέση ερευνήτων έχει ο αναπόκτητων
συμβαίνει στα αρν. δικ. + φέρει απόδειξη.

333

Κατά ^{των δύο όρων της ΑΠΑ} σταδιακή προεργασία + προεργασία των εργαζ. εκτελ.

Διαδοχικές διαδικαστικές πράξεις α. ενομοχό.

οποιαδήποτε μπορεί να προεργαστεί, ισχυροποιείται

334 + 333

3 πράξεις

1500000000 ΥΠΕΡ ΤΟΥ 10 ΠΡΟΣΕΚΑΙΝΩΣ

οχι από την επιλογή (πρηνή από 8) 3345/a.

από της 1η ως της τελευταίας ημερας αυτής.

και η τρίτη.

Ευπρόσδεκτη + υποστήριξη προβλεπόμενη λόγω αναγκών, δε μπορεί να αναβληθεί (είναι βέβαιος ότι θα ευνοηθεί η αναγκή) έχει εξασφαλιστεί, αλλά είναι τα ηθήματα. ο καθ' ύλην αρμόδιος ημερησίως να αναβληθεί αναγκή και αυτά (90 φάρμακα) προτάσσεται της εκτέλεσής τους ηθήματα. λόγω εξασφάλισης

όπου β) απορριπτόμενο της αναγκής ως προς τη φύση ή ποσότητα της απαιτούμενης 934 §1 β.

δε της ως τα ηθήματα. 934 §1 γ. + βλάβη από το 158 §3

Θέμα 2 ερώτηση γ.
π αρθρία υπάρχει υπό του επιβεβαιωσθέντος Ε + του υπερεπιβεβαιωσθέντος Υ?

αναγκαίοι οφύοικοι 76 # 102 §1
(εναία πύδα).

αυ αναγκή είχε αναβληθεί πριν και τα υπερεπιβεβαιωσθέντα?

- απορριπτόμενο.

υποψη όπως και στην ΑΠ (6/2005)

→ δυνατότητα προσεληκτικότητας (και 86) ο φη καθ' ύλην αρμόδιος η προσεληκτικότητα ημερησίως να τηρηθεί πς ημερ. του 934 (αυτή ημερησίως να αψηχτείται)

Θέμα 3ο: @

584 περίπτωση 1 (για το πρακτικό γος)

προβλεπεί εν. τgf.

α) έχει Ισχυρισμός ο επιβιβαστής γι τους στίλους υπερβήχεται της απφ. α' βάσης (από προαχίν, α το αντικτ εργοτός-επιβιβαστής, να γινε αλλόγη η βάση της αγωγής)

για 1η φορά

Ας όπως ο επταλιν προτήκη εστ. παραγραφής:
2 τμήτ.

- ① πριν είχε ~~αρκούν~~ η αγωγή → δα είναι οφισμός.
- ② φέρει τη βνήση της αγωγής στο α' βάθος δα
- ③ η παραγραφή είχε λάβη χώρα μετά τη βγ. της α' βάθους απφ.
↳ παραγραφή ες επιδικία. — οφισμός Ισχυρισμός

απόως φησιν παραγ.

Εδώ στο 3α → για από το έλαφύρας.

Ⓟ κανονικά ο β, ως πρώτος διοικς ας υποχρ.

556 52.

δα επιδικία γι ανάρτηση ένα ευρύτ δα διοικ. αφέν ως προς τη βνήση της ηώρησης

επι ανάρτησης ο ΑΠ έλαφύρησ ατο.

από γρη 578, ο ΑΠ να ποτίζει διορση της ανάρτησης το διατακτικό είναι σωστό.

αντικατάσταση ατιοτήτων

Ερώτηση 7:

Ο Ιωαννίδης αδικ. ηλθ. απηργισθη ως αυτ. οφείλεις παραδεικτως?

526 εδ. α'

Θέματα εφαρμογών πολιτικής Μάρτιος 2012.

Εφαρμογή εκτίμηση απλ. : δε είναι μόνο

ο δικ. τηλ. απλ. στοιχ. - φορτ. - εγγραφα του εως διαδίκου + όχι του άλλου.

είναι αυτός

Λόγος εδ. : σπριονήθηκε εδ. α' εδ. απλ. : καλός ή πραγματικός.

Τα καλός που είναι λόγος αναρτήσης, αυτός είναι + λόγος επίθετος.

Ερώτηση 1 : ο λόγος @ παραγραφών - εφόσον η προκήντα παραδεικτως? (όχι φάσις)

ανακοπή του 333.

- Ιωαννίδης παραγραφών : 333 εδ. 3 παρ. ούτως στο 330.

η έκταση φησιν να εχθ. ηλθ. , όρε καλύτερα από το δικ. αδικ. ηλθ.

Εγγραφή ο λόγος αναρτήσης? 334 εδ. 3

μέχρι της ηλθ. ηλθ. αδικ. ηλθ. ⇒ εγγραφή εγγραφή (όχι αναρτήσης ηλθ. του ηλθ. ηλθ.)

ο λόγος παραγραφών - παραδεικτως

λόγος εξουσίας (και σε κάθε περίπτωση, -δηλωτικός
ισχυρισμός)

333 § 4 (εξουσιαστική απόδειξη, ok)

χρόνος κατάθεσης: οφιστικής ισχυριζόμενος, για καλύτερα
από το δικαστήριο
(εξουσία για την εξουσία)

να προταθεί μέχρι 334 § 1 β - επηρεασμός μέχρι την
τελευταία πράξη.

Ερώτηση 2: Επιπρόσθετοι οι β + γ λόγοι?

336 § 1 όχι επιπρόσθετοι η κατάθεση (τηρουμένης)

σε άμεση πράξη 3 επιδόσεις (1η - 1η - ΔΕ)

τρίτη επιπλη

έπειτα του ατυχήματος → χαρμόσυνο.

θα να γίνει άμεση η ανακάλυψη, αφού αυτός οι επι-
δόσεις του β (β). ο δικ. αυτήν να εκφράσει τη
δυστυχία πράξη ανακ. έκτα.

λόγος ανακάλυψης γ: η έκθεση καταθέτως σε ότι
επιδώσει στο γ

προτείνεται για παραδοχή (είναι κοινό αβέβαιος)
έπληξη στο γ να επιδοθεί η καταβεβλημένη έκθεση.
α νομιμοποιείται ο β να το προτείνει.

Ερώτηση 3:

αναβλήθηκε των εκτελέσεων η ανακάλυψη?

όχι, σε ότι έχει αναβληθεί από εκτέλεση ως προς
των εκτελεστικότητα. 565 § 1 εδ. α

Εισαγωγής πολιτικής 30/3/2012 14-16 Οππριδής

Πρακτικό 6+7

πρώτα χαρακτηρίσω αυτό το οποίο γίνεται, + μετά
έπειτα πώς την να ιεχυρίσεται, τι + πώς κατοχυρώνεται
το βάρος επιβάρυνσης + απώλειας.

την πρώτη ο ιεχυρίστος (έως τω θ) να ετοιμάσει σε
κατηγορία παρόντων.

την δεύτερη τύπου (πρωτ. στα δευτερευόντα)

A είναι θ ο θ λέει ότι υπάρχει τύπος.

→ ο θ κάνει άρνηση.

αφ' η δεύτερη τύπου θεωρείται δικαιωστική
+ ο θ επικρατεί έλκεση, είναι έρεση.

τύπος δευτερευόντα

12F, 178, διακυβερνητική

αίτη: άρνηση → διακυβερνητική

(παράλογα → δευτερευόντα)

→ ο έρεος σε το πη άρνητική

ο έρεος έρεος σε προβάλλει άρνηση. (γιατί είναι
δευτερευόντα)

ως τι εξιστώνται οι ηρώδεις ΔΣ?

θα εξιστώνται ως δίδωτοι. υπάρχουν στη δίκη να λειτουργήσουν υπό σιγή ιδιότητα.

ως (X) που προβαίνουν σε ιχυρίσους

+ διαβαθμίσεις θανάτων των ιχυρίσους.

Προσωπικό οπαστητικό ψίθε: εξισών των διδωτων (των δίδωτων) ορολογία των διδωτων.

Ποιος έχει βάρος (αποδείξας) επικλήσας or το δικ.

δεν μπορεί να καταλήξει or καταρτίσκει ^{από ποιος} πίστωση ή όχι?

Δεν μπορεί να φαν απαντάται, σε απορρίπτεται την αγωγή & του Α γιατί το ζήτημα της καταρτίσας της πίστωσης ανάκει στο δευτελιωτικό, βάρος επικλήσας + αποδείξας στο Α. (ne αποδείξει ότι δεν υπάρχει πίστωση)

Απίστευτα, or απορρίπτεται το ζήτημα της πίστωσης ως διεκλωλυτικό, η αγωγή του Α θα γίνει δίκαιη + βάρος αποδείξει ο (B) εταχόμενος.

① δευτελιωτικό ζήτημα (τύπος) ο εταχόμενος ότι το επικλείται, η αγωγή σε απορρίπτεται ως κύρω εφέδωση/επίρριση.

εταχόμενος εξ
αποδείξει ιακ. ② πάλι δευτελιωτικό, ο εταχόμενος το επικλείται η αγωγή είναι παραδεκτή και κύρω εφέδωση.

③ Αδία της υπ: στάδιο αποδείξας: or ο τύπος τζ. τηρούνται η αγωγή θα γίνει δίκαιη ως αδία εφέδωση, or όχι, η αγωγή απορρίπτεται ως αδία εφέδωση.

4. Δεδομένου χρέους (ο ενοχλός δε χρησιμοποιείται ως αναθεώρηση)
ο ενοχλός εντάσσεται → απαξιόγητος → δε δίνει.
Δικαστική πηλοποίηση → απορρίπτεται η αξία ως αβία
απόδοση.

ήπυ λέει για τον ενοχλήτη Ιούλη + για την έκδοση

η παραδειγμα - κύρω βάσει - αβία βάσει.

Αποπληρωμή

Α

η πίστωση: δικαστικό → το πρόβλημα ο ενοχλός
απορρίπτεται αίτηση
Διάθεση πτωτογράφου SOSAK
φτ έκδοση.
ο ενοχλός περριπτε.

→ δεφελιωτική: Β

η υπόσχεση Δ - τας

καταστά σε επη ο ενοχλός να πη ότι δε παραχάλαται
πίστω (αποπληρωμή Ιούλη) + δωμάτιο

Ας δε το Ιούλη ότι αποπληρωμή, δε γρήνη της
να πη ότι είναι να να το υπατά.

το δικ. το δωμάτιο ως δωμάτιο, ενοχλός, ενοχλός
θα πει στο στάδιο των απαξιόγων*
ενώ ο ενοχλός πη να αποπληρωμή τη υπόσχεση
της αβίας / της αβίας πίστωσης.

Ας το δικ. δε πη ότι η αξία απορρίπτεται ως αβία
αβίας γίνεται δική ως αβία βάσει

* ο ενοχλός έχει απλή όριση.

δε τον πτωτογράφο (SOSAK)
να το επόψει ή στα δικαστικά (πρόστα απη)
ή στα δεφελιωτικά Β

Α) το επόκειται ο ενοχλός φτ έκδοση (αφ' αβίας παραδειγμα)
απαξιόγητος: δική έκδοση, απορρίπτεται αξία
απορρίπτεται έκδοση, δική αξία

κάθε έκθεση: απόδοση οφειλόμενων λοχυρίων
353#Π211 είναι απόδοση.

Αυτή η έκθεση βασικά λοχυρίων για τη ρητική
περιγραφή, το δικ. δεν το είχε και την έκθε
δικτό, οφείτουν έκθε για έκθεση έκθεση
από.

το β' βόλαιο δικ. δε διακρίνεται από το φθόγγο
απ/α της έκθε (από τα προβλήματα της έκθε)

Μπορεί να απορριπτεί τον οφειλόμενων ^{ως απορριπτική ή ως}
δικτό έκθε ^{σφάλμα}
έκθεση προβλήματα.

όχι όταν α-κερύνει και μήν.
↓

Ας αποδειχθεί το ίδιο έκθε ως βόλαιο
+ δικό οφειλόμενων ~~απ/α~~ τον απορριπτική ως ή ως σφάλμα.
έκθεση προβλήματα ^{βόλαιο}

το αυτηνότητα καταπίπτει το δικ. σφάλμα

αυτ. Ια παράδοτος: αναγκαστικές προτάσεις
καταρτήσ βόλαιο από.

αυτ. Ια παραδοτος: αναγκαστικές προτάσεις από,
ο έκθε δε χρησιμοποιείται να αποδείξει πρώτα
πρ. οφείλουν στη δαίρε έκθεση/πρώτος τα
παραγωγή/Ιατρώ

κυρίως οφείλουν για έκθεση οφείλουν πρώτα έκθε
οφείλουν για δε χρησιμοποιείται ο έκθε να επικαλεσθεί
τα οφείλουν τα παραγωγή, έκθεση προβλήματα.

Εποπτεία Πρωτοβάθμιας 26/4/2012 3-1
Καταχώρηση

Είχε 2ο από σέγετα Εποπτείας Μάρτιος 2012.

① 233) ΟΠΟΙΟΤΙΣΤΗΣ ΤΟΠΗΣ ΑΡΧΟΒΙΟΥΣΤΑ.

42 32. ΕΙΣ ΟΠΟΙΟΤΙΣΤΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΥΑΙΣΤΟΝ ΠΟΡΕΥΟΝΤΟΣ.

↓ όχι αρτηρία/εγγραφή

η εγγραφή είναι πάνω από 31
χρόν α.π.

Υποβάλλεται εγγραφή 30
το γέγρα. 43.

② Ρόλος απόδοσης

υποκείμενο: 338 31

Ενώ το απόδοσης:

η κυριότητα σε σχέση με την. + σε το γέγρα
στη ~~εγγραφή~~ πόλη της οχυρής.
ιστορίας

ημερ. το απόδοσης ο εγγραφή είναι στοιχείο
της ιστορίας πόλης της οχυρής.

κατόντο το δικαστήριο έπρεπε να απορρίψει την οχυρή του

(A)

όταν ερίσεται, ρόλος απόδοσης έχει ο εγγραφής.

③ Δίκον επί της γαλίας (προσέχει σε αυτό το γέγρα)

(όχι) 33) (και κατοικία υγιή να κληθεί)

η κυριότητα είναι έσοδη είναι.

στη δική της γαλίας, είναι εγγράφια προκύπτει η κληθή
της κυριότητας? όχι

γλυφί η ημερ. από. σε σε σχέση με σε δικαστήριο.
σε γαλίας σε δικαστήριο

ζητάται και το οροχταίο.

Δες είναι οροχταίο ο κυριότερος για να γίνει.

"...οροχταίο ηρώπιο του κύριου ποταμού..." 331

(4)

σημειώνεται πρόταση πορίσματος εο αόρου.

Δες είναι αυτοτελής πρόταση. (83-86-88)

γιατί έχει έσοδο εσοδ. ο γ? or γιατί είναι ο εσοδ.
στην β, ο γ δε έχει πρόταση ως η κύρια

απορροατικές ενότητες

333 η αυτοτελής πρόταση πορίσματος.

(5) γιατί το φίλο επιλέγεται?

αυτή επιλέγει 343(51)

Δες προβλέπεται χρηματική ποινή για παράβαση αμείνων.

πρώτη ενότητα Δες προβλέπεται ποινή μόνο για
χρηματικές αμεινότητες.

Δες εσοδόσους φίλο επιλέγεται που προβλέπεται επι
εσοδούς επιλέγεται, γιατί ενώ πρόκειται η επι οφείλει

Τοιχοποιίες

α) γιατί η πρωτόδικη γρ βάζει το οριζήσαντος το οριζήσαντος
διοικήσεις?

Δες βάζει οριζήσαντος

Επιβίον 338

το βάζει αέρας που επιλέγεται επιλέγει τον οριζήσαντος

εργασία ενοχλήσεων

αυτ. Ιστορικής βάσης του οφείλου → ενοχλ.

Βάρος οφείλου. στα ενοχλήματα για αυτοτελείς πράξεις λογ. εστίασης.

επικλήσεις κανόνων οφειλτών.

δικαιοπραγίες

δικαιοαρεσότητες

Αν τις ενοχλήσει ο ενοχλ., τότε ο ενοχλήσιμος δίνει βάρος απόδειξης.

Αν ο ενοχλ. επικλήσεται κανόνες οφειλτών προς αυτούς που δεσφινίζουν εστίασης, τότε δίνει βάρος οφείλου. για τις δεσφινίσεις.

επιβλεπόντος ευρ. 361 ΑΚ

εδω (A) της δικαιοπραγίας απόδειξης είναι η φύση της. ο ιδιοκτήτης η επιβλεπόντως.

για τον επικύριο ιδιοκτήτη της E + του Y.

Βάρος απόδειξης στα ενοχλήματα γιατί η εστίαση είναι δικαιολογητικής φύσης. (απορροφητικές λύσεις εναντίον) δεσφινίζεται σε οφειλτές κανόνες.

εστίαση καταχρηστική επικλήνεται το καταχρηστικό μέρος της απόδειξης της εναντίον λύση φύσης

όταν το δικαστήριο απορρίπτει (σε οφειλτές η περίπτωση) σε ημιδίκαιο από το δικαίωμα που δίνει το βάρος απόδειξης,

→ δίνει + τα κίνητρα της αποβ. του δικ.

ⓐ βάρος απόδειξης.

το ΔΗΚ. Σε περίπτωση απώλειας το (Α) πάρος αρμόδιος,
 προκύπτει ο επόμενος, το ΔΗΚ. δε απορρίπτεται τον έλεγχο
 ως αβία οβέτιον, δε τότε ξεκινά τον εγχείριση ως
 αβία οβέτιον.

Όσοι είναι το ο' ΔΙΚΟ ΔΗΚ. + είναι ξεκινά τον εγχείριση.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
2005, 141
125

Καθ. κ. Γ. Ορφανίδης

10 φύλλα
Αθήνα, 16/03/2012

Θεματικές που αναπτύχθηκαν με βάση το πρακτικό της 16^{ης} Μαρτίου 2012

Νομική βασιμότητα αγωγής

- I. Έννοια - διάκριση από την ουσιαστική βασιμότητα
- II. Διάκριση από το ορισμένο της αγωγής
- III. Πρακτική σημασία απορρίψεως αγωγής ως νόμω αβασίμου
- IV. Σχέση προβληματικής με το δεσμό της υποχρεωτικής συμπράξεως πληρεξουσίου δικηγόρου (94 επομ. Κ.Πολ.Δ.) και της υπάρξεως ή μη υποχρεώσεως του δικαστή να καθοδηγήσει τους διαδίκους.
- V. Ελλειψη δυνατοτήτων θεραπείας νόμω αβασίμου αγωγής
 - α) μέσω 224 I. Η απαγόρευση καλύπτει και την περίπτωση που νόμω αβάσιμη αγωγή επιδιώκεται να καταστεί βάσιμη.
 - β) μέσω παραπομπής σε έγγραφα ή μέσω της τοποθετήσεως του εναγομένου
 - γ) εξαίρεση, μέσω της εγκαίρου παραιτήσεως από το δικόγραφο της αγωγής (294 Κ.Πολ.Δ.)
 - δ) σχέση 224 I και 269 II (527)
- VI. Ως αντιστάδμιση στη δραστική συνέπεια της απορρίψεως μιας αγωγής ως νόμω αβασίμου και της ελλείψεως δυνατοτήτων ιάσεως προσφέρονται:
 - (α) στενό αντικείμενο δίκης (ιδιαίτερος σημαντικό σε περίπτωση συρροής αξιώσεων)
 - (β) χρονικά όρια δεδικασμένου (σημαντικό για συμβάντα χρονικά μεταγενέστερα της εγέρσεως της αγωγής)
- VII. α) Οι απαιτήσεις για τη σύνταξη νόμω βάσιμης αγωγής καθορίζονται από την κατανομή του βάρους επικλήσεως των νομικά κρίσιμων πραγματικών ισχυρισμών. Σύνδεση του βάρους επικλήσεως με το χρονικά ύστερο βάρος αποδείξεως, με την έννοια ότι όποιος φέρει

το βάρος αποδείξεως φέρει και το βάρος επικλήσεως.

β) σύνδεση της προβληματικής με τη διάκριση δεμελιωτικών και αντιθέτων (εξαιρετικών) κανόνων δικαίου από την οποία απορρέει και ο διαχωρισμός ανάμεσα σε ένσταση και άρνηση της αγωγής. Σημαντική η διάκριση ανάμεσα σε δεμελιωτικούς και διακωλυτικούς κανόνες δικαίου (λ.χ. η διάσωση του πλουτισμού [909 ΑΚ] ως ένσταση ή ως άρνηση επηρεάζει τις απαιτήσεις για το νόμω βάσιμο της αγωγής).

→ Δ (γ) εναλλακτικές προσπάθειες κατανομής του βάρους αποδείξεως και κατ' επέκταση του βάρους επικλήσεως (925 ΑΚ). Κατάδειξη της σπουδαιότητας της προβληματικής στην περίπτωση αδυναμίας προβολής των νομικά κρίσιμων πραγματικών ισχυρισμών (ευδύνη ιατρού, παραγωγού προϊόντος).

VIII. Η αντιμετώπιση του ζητήματος της νομικής βασιμότητας στους ανώτερους βαθμούς δικαιοδοσίας.

1. Κατ' έφεση δίκη. Αυτεπάγγελτη λήψη υπόψη
2. Κατ' αναίρεση δίκη. Ανάγκη προβολής με λόγο αναιρέσεως με μνεία ότι η πλημμέλεια προβλήθηκε στους κατώτερους βαθμούς (562 II)

559
→ I 3. Η αξίωση περισσότερων ή λιγότερων στοιχείων για τη νομική βασιμότητα της αγωγής δικαιολογεί τον πρώτο λόγο αναιρέσεως για παράβαση κανόνων ουσιαστικού δικαίου (559 αρ. 1). Αντίθετα, η παρά το νόμο δεώρηση αγωγής ως παραδεκτής ή απαράδεκτης πληρεί το πραγματικό του αναιρετικού λόγου με αρ. 14.

559
→ II

IX. Νομική βασιμότητα αγωγής - διάπλωση δικαίου - αόριστες έννοιες.

(X.) Αοριστία και νόμω αβάσιμο ανακοπής (632, 933)

1. Δυνατότητα προσθέτων λόγων (585 II). Αμφισβητείται αν απαιτείται η ύπαρξη ενός τουλάχιστον νόμιμου και παραδεκτού λόγου ανακοπής (βλ. και 569 I)
2. Συνέπειες απορρίψεως ανακοπής ως νόμω αβασίμου ή απαράδεκτου ιδιαίτερα δραστικές. Ανακοπή ως περισσότερο επικίνδυνη στο σημείο αυτό σε σχέση με την αγωγή.

* θα έπρεπε να την απορρίψει (αρθρογραφία - διατηρήσει το χρόνο γνώσεως της από) ως νόμω αβάσιμη. ενώ απορρίπτεται ως αόριστη για να τηρηθεί

Γ. Ορφανίδης, Καθηγητής
Ν. Κατηφόρης, Λέκτωρ

1ο μάθημα
Αθήνα, 16/03/2012

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Με απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως (Γ.Σ.) Οικοδομικού Συνεταιρισμού διεγράφησαν ορισμένα μέλη μετά από αιτιολογημένη πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου ένεκα καθυστερήσεως εκπληρώσεως των υποχρεώσεων τους.

Κατά νόμο η σχετική απόφαση της Γ.Σ. περί διαγραφής μπορεί να προσβληθεί μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την νόμιμη κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της περί διαγραφής αποφάσεως. Με την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής αποσβέννυται το προς ακύρωση δικαίωμα του διαγραφέντος μέλους και η απόφαση της Γ.Σ. καθίσταται απρόσβλητη.

Με βάση τα παραπάνω τα διαγραφέντα μέλη άσκησαν στο αρμόδιο δικαστήριο αγωγή για ακύρωση της Γ.Σ. του Συνεταιρισμού περί διαγραφής τους. Στην αγωγή δεν διαλαμβανόταν ο χρόνος κατά τον οποίον έλαβαν γνώση της αποφάσεως της Γ.Σ. για την διαγραφή. Το πρωτοβάθμιο και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψαν την αγωγή για ακύρωση της απόφασης της Γ.Σ. του εναγόμενου Συνεταιρισμού περί διαγραφής ως αόριστη επειδή δεν αναφερόταν σ' αυτήν το χρονικό σημείο της γνώσης της απόφασης εκ μέρους τους. Μετά από άσκηση αναιρέσεως το ανώτατο δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία για το ορισμένο της αγωγής η αναφορά του χρόνου που έλαβαν γνώση τα μέλη της αποφάσεως της Γ.Σ. Αντίθετα, ο εναγόμενος συνεταιρισμός ήταν εκείνος που έπρεπε να επικαλεσθεί για την απόκρουση της αγωγής ως ασκηθείσας εκπροθέσμως τον χρόνο γνώσεως.

εξήγηση →
ο τύπος είναι
βυζαντινός
για να υπάρχει
σε η περίπτωση
την οποία
τύπος.

2. Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά του Β με αίτημα να καταδικαστεί να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ ως εγγυητής σε σύμβαση δανείου που είχε καταρτίσει ο Α με τον Γ. Στην αγωγή ισχυρίστηκε ότι ο Γ δεν επέστρεψε το ποσό του δανείου ως όφειλε την μέρα που ήταν επιστρεπτέο με αποτέλεσμα η απαίτηση του εκ του δανείου να καταστεί ληξιπρόθεσμη και απαιτητή. Αυτό σημαίνει συγχρόνως ότι δύναται να αξιώσει και την καταβολή του σχετικού ποσού από τον εγγυητή Β.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ο Β αντέταξε με τις προτάσεις του ότι η αγωγή είναι αόριστη αν όχι νόμω αβάσιμη επειδή σε αυτή ο ενάγων δεν μνημονεύει αν για την παροχή της εγγυήσεως τηρήθηκε ο έγγραφος τύπος που απαιτεί η διάταξη του άρθρου 849 ΑΚ.

Ο Α απαντώντας στον ισχυρισμό αυτό του Β με την προσθήκη - αντίκρουση των σχετικών προτάσεων του απάντησε ότι ο Β ήταν εκείνος που θα έπρεπε να επικαλεστεί την τυχόν έλλειψη του τύπου και όχι ο ίδιος που θα έπρεπε να ισχυριστεί το γεγονός της τηρήσεως του. Σε κάθε περίπτωση δηλώνει τώρα με την προσθήκη - αντίκρουση ότι η εγγύηση είχε δοθεί εγγράφως και ότι ανεξάρτητα από το γεγονός αυτό προσκομίζει στο δικαστήριο το έγγραφο με την παροχή εγγυήσεως.

Τι θα πράξει το Δικαστήριο;

Ε)) 117 700 8.1409

Καθ. κ. Γ. Ορφανίδης

2ο μάθημα

30
Αθήνα, 20/3/2012

Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας

η παραγραφή δεν καταρτίζει, τυπική: δικαιωματολογική
Νομική βασιμότητα αγωγής στο Δινητήρι.

- Ο κάθε διάδικος φέρει το βάρος επικλήσεως των γεγονότων που πληρούν το πραγματικό ενός ευνοϊκού γι' αυτόν κανόνος δικαίου.
- Το βάρος επικλήσεως για κάποιο ισχυρισμό το φέρει ο διάδικος που φέρει και το βάρος αποδείξεως για τον ίδιο ισχυρισμό.

← Το βάρος επικλήσεως για τα θεμελιωτικά γεγονότα της αγωγής το φέρει ο ενάγων. το βάρος επικλήσεως για τα καταργητικά, ανασταλτικά ή

απώλεια ε-χρησά
σημανότητα προς
δικηγόρο (στον ίδιο
χρόνο με τη δίκη)

← διακωλυτικά γεγονότα του δικαιώματος το φέρει ο εναγόμενος. Δεν φέρει το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως αυτός ο διάδικος που ισχυρίζεται ένα γεγονός. Θα πρέπει να διαγνωσθεί αν το γεγονός αυτό ανήκει σε θεμελιωτικά γεγονότα ή σε γεγονότα που πληρούν το πραγματικό ενός εξαιρετικού κανόνα δικαίου.

εξαιρετικά
δηλαδή.

- Από τη διάκριση μεταξύ θεμελιωτικών γεγονότων αφ' ενός και καταργητικών κ.λ.π. γεγονότων αφ' ετέρου προκύπτει η διάκριση ανάμεσα στη βάση της αγωγής (224) και στις ενστάσεις, η διάκριση ανάμεσα στην άρνηση της αγωγής και στις ενστάσεις καθώς και η έννοια της σύνθετης ομολογίας (353).

② Ο ενάγων οφείλει να ισχυρισθεί τα θεμελιωτικά γεγονότα του δικαιώματος που προβάλλει και μόνο αυτά· το ίδιο βάρος φέρει ο εναγόμενος για τα καταργητικά κ.λ.π.

- Αν ο ενάγων δεν ανταποκριθεί στο βάρος επικλήσεως των θεμελιωτικών γεγονότων η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη. Θα απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, ακόμη και όταν ο εναγόμενος ερημοδικεί (271 III).
- Ποια είναι τα θεμελιωτικά γεγονότα που θα πρέπει να επικαλεσθεί ο ενάγων προκύπτει από την φύση των κανόνων δικαίου, από την ερμηνεία και από τη διάπλαση του δικαίου μέσω της νομολογίας.

Λεξιμάτι το ότι όποιος ισχυρίζεται κάτι, πηγή + με το αποδείξει

Στα θεμελιωτικά γεγονότα μπορούν να ανήκουν όχι μόνο θετικά γεγονότα (π.χ. τήρηση τύπου) αλλά και αρνητικά (π.χ. ανυπαρξία οφειλής, 904 ΑΚ). Μερικές φορές το γεγονός που ανήκει στα θεμελιωτικά γεγονότα δεν χρειάζεται να αναγράφεται ρητά στην αγωγή αλλά υπονοείται (π.χ. ισχυρισμός για κατάρτιση σύμβασης χωρίς ρητή μνεία ότι δεν υπήρχε αναβλητική αίρεση στη βάση της απόψεως ότι η ύπαρξη καθαρής δικαιοπραξίας ανήκει στα θεμελιωτικά γεγονότα).

Δυσχέρεια διακρίσεως μεταξύ θεμελιωτικών και διακωλυτικών γεγονότων. Ενα και το αυτό γεγονός μπορεί να αντιμετωπισθεί και ως θεμελιωτικό και ως διακωλυτικό. Λ.χ. η αναβλητική αίρεση μπορεί να αντιμετωπισθεί ως θεμελιωτικό γεγονός (δηλαδή υποχρέωση του προβάλλοντος αξιώσεις από τη σύμβαση να επικαλεσθεί την ύπαρξη καθαρής συμβάσεως) ή ως διακωλυτικό (υποχρέωση του αντιδίκου να επικαλεσθεί την ύπαρξη αναβλητικής αιρέσεως).

(2) Ο αγοραστής προβάλλει αξιώσεις λόγω ελαττωμάτων του πωληθέντος πράγματος· είναι βάρος του πωλητή να επικαλεσθεί ότι ο αγοραστής γνώριζε ή από βαρεία αμέλεια αγνοούσε το ελάττωμα. Δεν έχει το βάρος ο αγοραστής να ισχυρισθεί ότι δεν γνώριζε ή ότι δεν αγνοούσε από βαρεία αμέλεια (537 ΑΚ).

(3) 1036 ΑΚ. Θα πρέπει να επικαλεσθεί και αποδείξει την πράξη αποκτήσεως αυτός που ισχυρίζεται ότι κατέστη εγκύρως κύριος. Ο μέχρι τότε κύριος που αμφισβητεί την μεταβίβαση της κυριότητας θα πρέπει να επικαλεσθεί ότι ο μεταβιβάσας δεν ήταν κύριος και ότι ο αποκτήσας ήταν κακής πίστεως.

1. Ο αγοραστής Α άσκησε αγωγή κατά του πωλητή Π με αίτημα την καταβολή σ' αυτόν του ποσού των 3.000 ευρώ που αντιστοιχεί σε μείωση τιμήματος. Ισχυρίσθηκε ότι το πωληθέν πράγμα είχε πραγματικά ελαττώματα (ΑΚ 537, 540). Ο Π με τις προτάσεις ζήτησε την απόρριψη της αγωγής ως αόριστης ή νόμω αβάσιμης επειδή ο Α δεν επικαλείτο στην αγωγή ότι δεν γνώριζε κατά την σύναψη της σύμβασης πως το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση. Ο Α αντέταξε ότι ο Π ήταν εκείνος που έπρεπε να επικαλεσθεί τη γνώση του Α. Ποία η επίπτωση της ορθής απάντησης στο ορισμένο ή νόμω βάσιμο της αγωγής; **Βάρος από δ. 7 στο 1**

2. Η Α προέβη σε σύναψη δανείου με τον Γ και κατέβαλε το σχετικό ποσό. Μετά ένα έτος άσκησε αγωγή για την απόδοση του δανείου. Απαιτείται εκτός από τη σύναψη του δανείου, την καταβολή και το ληξιπρόθεσμο της απαιτήσεως να ισχυρισθεί (η Α) και ότι ο Γ δεν εξόφλησε το χρέος; ή απαιτείται να ισχυρισθεί η Α ότι η απαίτηση της δεν έχει παραγραφεί; **→ δικαιοανασταλτική → ο ελεγκτής**

3. Ο Α άφησε προς φύλαξη κινητό πράγμα στον Β (ΑΚ 822) ο οποίος χωρίς σχετικό δικαίωμα εκποίησε το πράγμα προς τον Γ. Ο Α άσκησε τη διεκδικητική αγωγή κατά του Γ. Ο Γ ζήτησε την απόρριψη της αγωγής ως αόριστης ή νόμω βάσιμης με την αιτιολογία ότι δεν ισχυρίζεται ότι ήταν (δηλαδή ο Γ) κακής πίστεως κατά την απόκτηση. Ο Α ανταπάντησε ότι αυτός ο Γ οφείλει να επικαλεσθεί την καλή πίστη του. **→ Βάρος επί δ. 5.**

4. Ο Α άσκησε αγωγή κατά Β για καταβολή τιμήματος από σύμβαση πωλήσεως. Στην αγωγή ανέφερε ρητά ότι ο Β παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του δεν εξοφλεί την υποχρέωσή του. Με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του ο Β ισχυρίσθηκε εξόφληση της οφειλής την 1-10-2010. Διεξήχθησαν αποδείξεις για τον ισχυρισμό της εξοφλήσεως. Το δικαστήριο δε σχημάτισε πλήρη δικανική απόφαση. Τι θα πράξει; α) θα αναβάλει την έκδοση αποφάσεως; β) θα εκδώσει απόφαση που δεν θα αναπτύσσει δεδικασμένο; γ) θα διατάζει στο διηνεκές νέες αποδείξεις; δ) θα χρησιμοποιήσει το μηχανισμό του αντικειμενικού βάρους αποδείξεως; τι θα σήμαινε κάτι τέτοιο εν προκειμένω; **Λεγεί ως αντίρρηση.**

5. Ο εργαζόμενος Α άσκησε αγωγή κατά της εταιρείας Ο για παράλειψη προαγωγής κατά τον οικείο κανονισμό. Η Ο με τις προτάσεις ζήτησε την απόρριψη της αγωγής ως αόριστης. Ειδικότερα, ο Α δεν ισχυρίζεται στην αγωγή ότι υπερείχε εκτός του προαχθέντος και όλων εκείνων που επίσης δεν προήχθησαν. Ο Α αντέταξε ότι η αγωγή του ήταν ορισμένη. Εναπόκειται στην Ο να υποστηρίξει ότι υπήρξαν άλλοι μη προαχθέντες που υπερέχουν αυτού. Ο ίδιος (ο Α) δεν μπορούσε να γνωρίζει έτσι και αλλιώς κάτι τέτοιο, αφού δεν είχε πρόσβαση στους υπηρεσιακούς φακέλλους τους.

Βάρος επί κ. 1 και από δ. 7 στο 1.

6ο άρθρο ΕΠΚ → αντιστροφή βάρους από δ. 7 στο 1.

**καταβολή
επιδόματα
γ. 1-10-2010**

**Βάρος
επί κ. 1.**

6. Ο Α άσκησε μετά από έτη αγωγή κατά του Β σε σχέση με αξίωση του από σύμβαση δανείου. Προς απόκρουση της αγωγής ο Β επικουρικώς ισχυρίσθηκε ότι επήλθε αποδυνάμωση της αξιώσεως του ενάγοντος επειδή δεν ασκήθηκε επί πολλά έτη και από την όλη συμπεριφορά του είχε σχηματίσει την εύλογη εντύπωση ότι δεν πρόκειται να προβληθεί. Ο Α αμφισβήτησε τον ισχυρισμό αυτό του Β. Το δικαστήριο δεν μπόρεσε να σχηματίσει δικανική πεποίθηση αν ο ενάγων είχε προβεί ενδιάμεσως σε ενέργειες που απέβλεπαν σε επιδίωξη της αξιώσεως. Ερωτάται : Τι θα πράξει το δικαστήριο; Θα ενεργοποιήσει το βάρος αποδείξεως και ποιος το φέρει αυτό³; Θα πρέπει να ισχυρισθεί ο ενάγων και να αποδείξει ότι η απαίτησή του είναι βάσιμη και δεν αποδυναμώθηκε ή θα πρέπει να αποδείξει ο εναγόμενος Β την αποδυνάμωση;
7. Οι Α και Β κατήρτισαν σύμβαση πωλήσεως. Μετά από ορισμένο διάστημα ο Α άσκησε αγωγή για καταβολή του τιμήματος. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή ισχυριζόμενος ότι κατά την κατάρτιση της συμβάσεως πωλήσεως είχε συμφωνηθεί τριετής πίστωση του τιμήματος. Το δικαστήριο προβληματίσθηκε αν θα πρέπει να απορρίψει την αγωγή ως νόμω αβάσιμη ή ως αόριστη γιατί έχει την γνώμη ότι η πίστωση του τιμήματος υπήρξε συστατικό στοιχείο της συμβάσεως πωλήσεως και επομένως ο Β προβαίνει σε άρνηση αυτής. Αντίθετα ο Α υποστήριξε ότι με το ισχυρισμό για πίστωση εισάγεται ένσταση αφού πρόκειται για εξαίρεση από το γενικό κανόνα της αμέσου καταβολής του τιμήματος.

Αν ήθελε υποθεθεί ότι η συμφωνία πιστώσεως του τιμήματος καταρτίσθηκε μετά την συμφωνία καταρτίσεως της πωλήσεως, η νομική κατάσταση είναι διαφορετική;

Βάσει ότι απη. δικ. ότι η πίστωση είναι ωστόσο στοιχείο, ο Α θα έπρεπε να ισχυρισθεί (έτσι διωκτών) ότι δεν υπάρχει πίστωση (έλλειψη ερμηνείας για πίστωση του τιμήματος).

Αντίθετα, αν απη. ότι η πίστωση δεν ορίστηκε σε περιληπτικό, και είναι στα διατυπωτικά στοιχεία (δικαιωρεστικότητα), είναι επαρκώς κλασική ένσταση που τον ενοχλείται ο εναγόμενος.

Ο εναγόμενος ενώ προβέλει αυτή την ένσταση της αγωγής (σε περιληπτικό της δηλωτικής φύσης) "όχι, καταρτίστηκε,

Ας η απη. πιστ. ερμηνευτεί των κατέρχων της πώλησης, τότε αν αποβιβάζεται ότι έχουμε κλασική δικαιωρεστικότητα ένσταση.

Γεωργαδίου

Καθ. Γ. Ορφανίδης

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Αθήνα, 27/04/2012

Ο Α απεβίωσε στην Αθήνα σε προχωρημένη ηλικία. Κατείχε κινητή και ακίνητη περιουσία. Προς έκπληξη τους τα τέκνα του, Β και Γ, διαπίστωσαν λίγο αργότερα ότι όλη την περιουσία ο Α την διέθεσε με διαθήκη στις Δ και Ε. Τα τέκνα αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της διαθήκης επειδή ο πατέρας τους κατά τον χρόνο που φέρεται να έχει συντάξει την δημόσια διαθήκη εστερείτο της κρίσεως του λογικού ένεκα πνευματικής νόσου.

Για το λόγο αυτό άσκησαν στο αρμόδιο πολυμελές πρωτοδικείο ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι αγωγή κατά των Δ και Ε με αίτημα να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της διαθήκης ένεκα στερήσεως της χρήσεως του λογικού άλλως της ελλείψεως συνειδήσεως των πραττομένων. Κατά τη συζήτηση παρέστη μόνο η Δ η οποία αρνήθηκε την αγωγή. Μεταξύ άλλων επικαλέστηκε ότι στην διαθήκη ο συμβολαιογράφος βεβαιώνει ρητά με πράξη του ότι εξέτασε το θέμα της ικανότητας του Α προς σύνταξη της διαθήκης, κάτι το οποίο βεβαίωσαν κατά την αποδεικτική διαδικασία και οι μάρτυρες της Δ που ήσαν συγχρόνως και μάρτυρες κατά τη σύνταξη της διαθήκης. Εκδόθηκε απόφαση που απέρριψε την αγωγή ως προς την Δ ενώ κήρυξε απαράδεκτη την συζήτηση ως προς την Ε. Κατόπιν ασκήσεως εφέσεως εκ μέρους των Β και Γ εξαφανίσθηκε η προσβαλλόμενη και έγινε δεκτή η αγωγή ως προς την Δ. Εντωμεταξύ επισπεύδεται συζήτηση της υποθέσεως και ως προς την Ε.

Ερωτάται : α) Παραδεκτώς ασκήθηκε η έφεση ;

β) Ποια η αποδεικτική σημασία της βεβαιώσεως του συμβολαιογράφου ;

γ) Εξετάσθηκαν παραδεκτώς οι μάρτυρες;

Β + Γ

Δ + Ε

ΑΣΤΗΛΗ

Παραδεκτώς
εφεση

Εφαρμογές Πολιτικής Δικονομίας

Δομή απλής ομοδικίας

Υπαρξη περισσοτέρων δικών σε κοινή διαδικασία

1. Ανεξαρτησία δικονομικής θέσεως.

- Διαδικαστικές προϋποθέσεις
- Μέσα αμύνης και επίθεσεως
- Παράσταση - ερημοδικία
- Διαθετικές πράξεις
- Επίσπευση συζητήσεως
- Βίαιη διακοπή της δίκης
- Δυνατότητα μαρτυρίας ως προς το μη κοινό αποδεικτέο γεγονός.
- Δυνατότητα παρεμβάσεως
- Διαφορετικό περιεχόμενο αποφάσεως
- Δυνατότητα αυτοτελούς ασκήσεως ενδίκων μέσων

2. Κοινή Διαδικασία

- Παράσταση με κοινό πληρεξούσιο δικηγόρων
- Κατάθεση κοινών προτάσεων
- Κοινή αποδεικτική διαδικασία για κοινό γεγονός
- Ωφέλεια από θετική έκβαση της δίκης

576, 83

Δομή αναγκαστικής ομοδικίας

- Περισσότερες δίκες σε κοινή διαδικασία σε αλληλοεξάρτηση
- Αντικειμενική ενέργεια διαδικαστικών πράξεων
- Αντιπροσώπευση από παριστάμενο διάδικο
- Ελεύθερη εκτίμηση αντιφατικών ισχυρισμών
- Προσεπίκληση ομοδίκων που δεν θέλουν να συμπράξουν στην άσκηση αγωγής.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

- Όπως και πολλά θέματα του αστικού δικονομικού δικαίου (π.χ. 106, 322) έτσι και το ζήτημα της απλής ή αναγκαστικής ομοδικίας δεν αφήνεται να καθορισθεί με βάση τους κανόνες της λογικής. Δεν είναι δηλαδή κρίσιμη η συνέπεια ότι ένα και το αυτό γεγονός μπορεί να διαπιστωθεί διαφορετικά σε σχέση με περισσότερα πρόσωπα και επομένως προκειμένου να διασφαλισθεί η έκδοση ενιαίας αποφάσεως επιβάλλεται η αποδοχή της λύσεως της αναγκαστικής ομοδικίας. Το γεγονός ότι οι προβαλλόμενες αξιώσεις στηρίζονται στην ίδια βάση ή το γεγονός ότι έναντι αυτών είναι αντιτάξιμη η ίδια ένσταση δεν αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για τον χαρακτηρισμό της ομοδικίας ως αναγκαστικής τοιαύτης. Υπογραμμίζεται ότι αντίθετες αποφάσεις θα μπορούσαν να είχαν εκδοθεί έτσι και αλλιώς αν είχαν ασκηθεί χωριστές αγωγές. Υπάρχουν αντίθετες αποφάσεις που κατ'ανάγκη μια εξ'αυτών είναι εσφαλμένη. Κάτι τέτοιο όμως απαντά ενίοτε και δεν μπορεί ποτέ να αποφευχθεί. Έτσι πρόκειται για απλή ομοδικία όταν εγείρεται αγωγή κατά περισσοτέρων για αναγνώριση δικαιώματος κυριότητας ή κληρονομικού δικαιώματος.

απλή
→ Την οδό αυτή υποδεικνύει και η διάταξη του άρθρ. 486 ΑΚ για την υποκειμενική ενέργεια του δεδικασμένου σε σχέση με την ενοχή εις ολόκληρον. Με την έννοια αυτή πρόκειται για απλή ομοδικία στις παρακάτω περιπτώσεις: (1) Ο Α αποθνήσκει και κληρονομείται από τους Β, Γ και Δ. Ο δανειστής Ε που προβάλλει αξίωση από σύμβαση με το Α ενάγει τους κληρονόμους. Οι τελευταίοι είναι απλοί ομόδικοι. (2) Ο εκδοχέας Ε ενάγει τους Α και Β ως εκχωρητή και οφειλέτη με αίτημα τη διαπίστωση της αξιώσεως. (3) Ο δανειστής Α αμφισβητεί ως εικονική την κατάρτιση δικαιοπραξίας μεταξύ Β (οφειλέτη του) και του Γ προς τον οποίο ο Β μεταβίβασε περιουσιακά στοιχεία του. (4) Ο Α απέκτησε από τους Β και Γ ακίνητο που τους ανήκε εξ' ημισείας. Λίγο αργότερα ο Α προσβάλλει τη δικαιοπραξία λόγω πλάνης ή απάτης. Νόμιζε ή είχε λάβει τη διαβεβαίωση ότι το ακίνητο ήταν άρτιο και οικοδομήσιμο.

Αναγκαστική
328
329
ΟΕ+
οφφρδφδ
- Η δεύτερη περίπτωση της αναγκαστικής ομοδικίας (η ισχύς της απόφασης) χαρακτηρίζεται από την ιδιομορφία ότι ο ενάγων δεν είναι υποχρεωμένος να ασκήσει αγωγή κατά πλειόνων (π.χ. κατά του εκτελεστή (1) κληρονομίας και του κληρονόμου 327). Μπορεί να ασκήσει την αγωγή μόνο κατ'ενός, όμως το δεδικασμένο επεκτείνεται δυνάμει θετικής ρυθμίσεως και στους μη εναχθέντες. Σε περίπτωση κοινής εναγωγής υφίσταται αναγκαστική ομοδικία. Ήδη οι ρυθμίσεις των άρθρ. 328, 329 οδηγούν στον χαρακτηρισμό των σχετικών περιπτώσεων ως τέτοιων αναγκαστικής ομοδικίας που διαφορετικά θα ήταν περιπτώσεις απλής ομοδικίας. Έτσι μεταξύ ΟΕ και ομορρυθμού εταίρου υπάρχει αναγκαστική ομοδικία για την εταιρική υποχρέωση (άρθρ. 22), όχι όμως μεταξύ των πλειόνων ομορρυθμών εταίρων, ως προς τους οποίους υπάρχει απλή ομοδικία.

οφφ
- Η κοινωνία δικαιώματος ή υποχρεώσεως ως πρώτη περίπτωση της απλής ομοδικίας νοείται ευρέως και με βάση το νόημα της συγκεκριμένης διατάξεως. Εδώ εντάσσονται οι περιπτώσεις των συγκυρίων (αξιώνουν το πράγμα κατά του κατόχου με διεκδικητική αγωγή), των συγκληρονόμων, της ενοχής εις ολόκληρον, της κοινωνίας υποχρεώσεως (αξιώνεται π.χ. το πράγμα από τον κύριο κατά περισσοτέρων που το παρακρατούν).

- Ερμηνευτικές δυσκολίες στο διαχωρισμό της πρώτης περίπτωσης απλής ομοδικίας αφ'ενός και της πρώτης ή δεύτερης ή τέταρτης περιπτώσεως αναγκαστικής ομοδικίας αφ'ετέρου. Η κρατούσα γνώμη δέχεται στο μεταξύ ότι οι διαπλαστικές αποφάσεις (π.χ. ακύρωση αποφάσεως γενικής συνελεύσεως ΑΕ) εμπίπτουν ή στην πρώτη ή στη δεύτερη περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας. Στο παρελθόν, στην αλλοδαπή ιδίως θεωρία, εντάσσονταν στην κατηγορία της απλής ομοδικίας. Παραμένει πάντως η αμφισβήτηση για το διαχωρισμό πρώτης περίπτωσης απλής και τέταρτης αναγκαστικής ομοδικίας.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

27/04/2012

Ομοδικία - Διακρίσεις : Ενεργητική - Παθητική / Απλή - Αναγκαστική / Εκούσια - Αναγκασία /

Δυνητική - Υποχρεωτική / Αρχική - Επιγενόμενη

- Με την απλή ομοδικία σκοπείται η επίτευξη οικονομίας χρόνου και δαπάνης. Με την αναγκαστική η έκδοση ως προς όλους τους ομοδίκους ομοίου περιεχομένου αποφάσεως για λόγους ουσιαστικούς ή δικονομικούς.

- (I) - Απλή ομοδικία. Η κυριότερη περίπτωση είναι η ύπαρξη κοινωνίας δικαιώματος με την έννοια του άρθρ. 74 (συγκύριοι, συγκληρονόμοι, ενοχή εις ολόκληρο, εναγωγή πλειόνων ενεχομένων από αξιόγραφα, αγωγή κατά νομικού προσώπου και υπαιτίου φυσικού προσώπου (71 ΑΚ), αγωγή από τροχαία ατυχήματα, αγωγή κατά κυρίου του πλοίου, του αντιπροσώπου του και του εφοπλιστή σε σχέση με ναυτεργατικό ατύχημα, αγωγή πλειόνων ζημιωθέντων από το ίδιο προϊόν κατά του κατασκευαστή, αγωγή κατά οδηγού και κυρίου του αυτοκινήτου, αγωγή περί κλήρου).

- (II) Υπάρχουν επίσης οι περιπτώσεις της (ίδιας πραγματικής και νομικής αιτίας) (κοινή σύμβαση ή κοινή αδικπραξία) ή της (περίπτωσης που η ιστορική και νομική βάση είναι όμοια κατά τα ουσιαστικά στοιχεία). Άλλως αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις διατάσσεται διαχωρισμός (247). Δυνατή όμως είναι και η συνένωση (246 επιγενόμενη ομοδικία).

- Αναγκαστική ομοδικία (4 περιπτώσεις)

- (I) α. Σαφής είναι η γ' περίπτωση (όταν οι ομόδικοι μόνον από κοινού μπορούν ασκήσουν αγωγή ή να εναχθούν, 478 ΚΠολΔ, 936 παρ. 2 ΚΠολΔ, 771 ΑΚ κλπ)

- (II) β. Η ισχύς της αποφάσεως εκτείνεται σε όλους τους ομοδίκους (β') (δίκη εκτελεστού διαθήκης κατά τρίτου για δικαιώματα ή υποχρεώσεις της κληρονομίας 327, αγωγή κατά ομορρύθμου εταιρείας και ομορρύθμου εταιρού για δικαιώματα και υποχρεώσεις της εταιρείας 329, αγωγή κατά πρωτοφειλέτη και εγγυητή 328, αγωγή για ακύρωση αποφάσεως γενικής συνελεύσεως ανωνύμου εταιρείας, αγωγή για αναγνώριση τέκνου λ.χ. κατά κληρονόμων του πατρός, οικοδόμηση επίκεινου με αίτηση του 65% των συγκυρίων, αγωγή του ΤΕΕ για καταβολή αμοιβής μηχανικού, ανακοπή του 933).

- (III) γ. Η διαφορά επιδέχεται ενιαία μόνο ρύθμιση (γ') (αγωγή για απόδοση μισθίου από περισσότερους συνεκμισθωτές, αγωγή για αδιαίρετο δικαίωμα όπως δουλεία, αγωγή για κοινή ενοχή είτε υπό τη μορφή κοινής απαιτήσεως [απόδοση καταθέσεως από κοινού ή ενιαίας παροχής (παραχώρηση χρήσεως οικίας ή παράδοση του πωληθέντος πράγματος)] είτε υπό τη μορφή κοινής υποχρεώσεως [εκτέλεση έργου από μουσικό συγκρότημα, παράλειψη πωλήσεως εμπορευμάτων από συγκεκριμένα πρόσωπα δυνάμει συμβάσεως, παράλειψη ανταγωνισμού από πλείονες]).

- (IV) δ. Η τέταρτη περίπτωση (δ') είναι ιδιαίτερα δυσερμήνευτη (αγωγή αναγνώρισεως τέκνου, ενοχής εις ολόκληρο. Ανταγωνισμός δυο θεωριών για συνδρομή του λόγου όταν υφίσταται αντίθεση στην λογική του δικαίου ή αντίθεση στον σκοπό της πολιτικής δίκης).

- Στην απλή ομοδικία απαντά η υποκειμενική ενέργεια των ενστάσεων, δεν υφίσταται δεδικασμένο μεταξύ των ιδίων ομοδίκων και δεν χωρεί παρεμπόδιση αγωγή κατά απλού ομοδίκου εκτός αν κάτι τέτοιο προβλέπεται βάσει νόμου ή συμβάσεως. Εξαιρέση δραστική η ρύθμιση του άρθρ. 537

Δ- Ιδιαίτερη προβληματική για σχέση ενδίκων μέσων και ομοδικίας 513 Ιβ.

σημειώθηκε
Εξαιρέσεις